

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: SSN Józef Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2014 r.,
na posiedzeniu bez udziału stron,
zażalenia obrońcy obwinionego adwokata **D. N.**
na zarządzenie Wiceprezesa Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 17 grudnia 2013 r., sygn. akt .../13, odmawiające przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł:
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji jako niedopuszczalnej z mocy ustawy od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 5 października 2013 r., (.../13) o uchyleniu orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w S. z dnia 29 marca 2013 r. i przekazaniu sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył obrońca adwokata D. N., zarzucając rażące naruszenie przepisów prawa a mianowicie:

1. art. 91a ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze;
2. art. 527 k.p.k. w zw. z art. 91n (zapewne chodzi o art. 95n) ustawy o adwokaturze.

Autor zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią z art 91a pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r., prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2009 r., nr 146, poz. 1188 ze zm.; dalej u.p.a.), kasacja przysługuje od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny w drugiej instancji. Osobliwy jest pogląd obrońcy – adwokata, iż przepis ten wyczerpująco reguluje przedmiot zaskarżenia kasacją i nie stosuje się w tym zakresie odpowiednio, zgodnie z treścią art. 95 n u.p.a. przepisu art. 519 k.p.k.

Oczywistym jest, że nadzwyczajny środek zaskarżania w postaci kasacji przysługuje od orzeczeń prawomocnych. W doktrynie i judykaturze utrwalony jest pogląd, iż nie uzyskują cechy prawomocności orzeczenia sądów odwoławczych o uchyleniu orzeczenia sądu I instancji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania (art. 437 § 2 k.p.k. i art. 547 § 2 k.p.k.)

Orzeczenie jest prawomocne w sytuacji kiedy jest ostateczne, stanowi ostatnie słowo w procesie karnym. Orzeczenie dotyczące głównego przedmiotu procesu, jakim jest kwestia odpowiedzialności za zarzucany czyn jest prawomocne wtedy, gdy tworzy stan rzeczy osądzonej, stanowiący bezwzględną przesłankę do prowadzenia innego procesu o to samo (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.).

Zdaniem Sądu Najwyższego art. 91a pkt 1 u.p.a. nie wyłącza stosowania art. 519 k.p.k., zgodnie z którym kasacja może być wniesiona od prawomocnego wyroku kończącego postępowanie. W konsekwencji kasacja w sprawach dyscyplinarnych adwokatów przysługuje wyłącznie od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego wydanych w drugiej instancji, jeżeli są to orzeczenia kończące postępowanie.

Z istoty kasacji, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżania, wynika że dotyczy ona wyłącznie orzeczeń, którymi definitywnie i ostatecznie zakończono postępowanie i nie jest możliwy żaden inny tryb wyeliminowania z obrotu prawnego przeczenia dotkniętego rażącym naruszeniem prawa.

Jak już wspomniano wyżej wymienionych warunków nie spełnia orzeczenie o uchyleniu orzeczenia sądu I instancji i przekazaniu sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

O trafności takiej interpretacji art. 91a pkt 1 u.p.a. świadczy też treść przepisów art. 91a pkt 2 u.p.a., art. 91b u.p.a., art. 91d pkt 2 u.p.a.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.